

[BŁOGOSŁAWICIEL *sb m*

N sg błogosławici(e)l.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

*Człowiek, który komuś dobrze życzy, sprzyja; benedicens PolAnt: przeklinacz twoy/ przeklety [!]/
á błogosławiiciel twoy/ błogosławiony. BudBib Gen 27/29 (Linde).*

Cf **BŁOGOSŁAWIĄCY**

MM